

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2015/755**ze dne 29. dubna 2015****o společných pravidlech dovozu z některých třetích zemí****(přepracované znění)**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 207 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,v souladu s řádným legislativním postupem ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nařízení Rady (ES) č. 625/2009 ⁽³⁾ bylo podstatně změněno ⁽⁴⁾. Vzhledem k potřebě provést další změny by uvedené nařízení mělo být v zájmu přehlednosti přepracováno.
- (2) Společná obchodní politika by měla být založena na jednotných zásadách.
- (3) Jednotnost pravidel dovozu by měla být zajištěna přijetím ustanovení, která odpovídají ustanovením společných pravidel pro jiné třetí země, nakolik je to možné s ohledem na zvláštnosti hospodářských systémů dotyčných třetích zemí.
- (4) Společná pravidla dovozu se vztahují také na výrobky z odvětví uhlí a oceli, aniž jsou dotčena případná prováděcí opatření k dohodě týkající se konkrétně těchto výrobků.
- (5) Liberalizace dovozu, zejména neexistence množstevních omezení, by proto měla být východiskem pro pravidla Unie.
- (6) U některých produktů by měla Komise přezkoumat dovozní podmínky, vývoj dovozu a různá hlediska hospodářské a obchodní situace, jakož i případná opatření, která mají být přijata.
- (7) Pro tyto produkty se může ukázat, že je nutné podrobit některý jejich dovoz kontrole Unie.
- (8) Komisi přísluší, aby přijímala ochranná opatření vyžadovaná v zájmu Unie s náležitým ohledem na stávající mezinárodními závazky.
- (9) Kontrolní nebo ochranná opatření, která se omezují na jednu nebo několik oblastí Unie, se mohou ukázat vhodnějšími než opatření uplatňovaná v celé Unii. Tato opatření však lze připustit pouze výjimečně, pokud neexistují žádná alternativní řešení. Je nutno zajistit, aby taková opatření byla dočasná a aby co nejméně narušovala fungování vnitřního trhu.
- (10) V případě kontroly Unie by mělo být propuštění daných produktů do volného oběhu podmíněno předložením kontrolního dokladu, který odpovídá jednotným kritériím. Tento doklad by měl být na základě prosté žádosti dovozce vystaven v určité lhůtě úřady členských států, aniž by tím dovozci vznikalo právo k dovozu. Kontrolní doklad by měl být tudíž platný pouze tak dlouho, dokud nedojde ke změně dovozních pravidel.

⁽¹⁾ Stanovisko ze dne 10. prosince 2014 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).

⁽²⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 11. března 2015 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 20. dubna 2015.

⁽³⁾ Nařízení Rady (ES) č. 625/2009 ze dne 7. července 2009 o společných pravidlech dovozu z některých třetích zemí (Úř. věst. L 185, 17.7.2009, s. 1).

⁽⁴⁾ Viz příloha III.

- (11) Pro účinnější správu a v zájmu hospodářských subjektů Unie by měly být obsah a forma kontrolního dokladu co nejvíce přizpůsobeny společným tiskopisům pro dovozní licenci podle nařízení Komise (ES) č. 738/94 ⁽¹⁾, nařízení Komise (ES) č. 3168/94 ⁽²⁾ a nařízení Komise (ES) č. 3169/94 ⁽³⁾, při zohlednění technických vlastností kontrolního dokladu.
- (12) Je v zájmu Unie, aby se členské státy a Komise vzájemně co nejpodrobněji informovaly o výsledcích kontroly Unie.
- (13) Je nezbytné stanovit přesná kritéria pro posouzení případné újmy a zahájení šetření, avšak Komise by měla mít nadále možnost přijímat v naléhavých případech potřebná opatření.
- (14) Je proto třeba stanovit podrobná pravidla k zahájení šetření, potřebným kontrolám a inspekcím, slyšení účastníků řízení, zpracování získaných informací a kritéria pro posouzení újmy.
- (15) V tomto nařízení obsažená ustanovení týkající se šetření se nedotýkají předpisů Unie a vnitrostátních předpisů o profesním tajemství.
- (16) Za účelem zvýšení právní jistoty dotčených hospodářských subjektů a v zájmu rychlého rozhodování je dále nutno stanovit lhůty pro zahájení šetření a pro rozhodnutí o účelnosti opatření.
- (17) Pro sjednocení pravidel dovozu by měly být náležitosti, které mají dovozci splňovat jednoduché a bez ohledu na místo odbavení zboží vždy stejné. Proto by mělo být zajištěno, aby všechny náležitosti byly splněny použitím tiskopisů odpovídajících vzoru uvedenému v příloze tohoto nařízení.
- (18) Kontrolní doklady vystavené v rámci kontrolních opatření Unie by měly být nezávisle na vystavujícím členském státě platné v celé Unii.
- (19) Textilní výrobky, na které se vztahuje nařízení Rady (ES) č. 517/94 ⁽⁴⁾, jsou předmětem zvláštní úpravy na úrovni Unie i na mezinárodní úrovni. Měly by tudíž být vyňaty z oblasti působnosti tohoto nařízení.
- (20) Pravomoc měnit seznam třetích zemí v příloze I nařízení (ES) č. 625/2009 byla zahrnuta do nařízení Rady (ES) č. 427/2003 ⁽⁵⁾. Vzhledem k tomu, že použitelnost ustanovení hlavy I nařízení (ES) č. 427/2003 o přechodném ochranném mechanismu pro určité produkty skončila ke dni 11. prosince 2013 a ustanovení hlavy II uvedeného nařízení jsou nyní zastaralá, je vhodné, aby v zájmu soudržnosti, srozumitelnosti a přehlednosti byly články 14a a 14b uvedeného nařízení včleněny do tohoto nařízení. Nařízení (ES) č. 427/2003 by mělo být tudíž zrušeno.
- (21) Komisi by měla být v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“) svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci za účelem provádění změn přílohy I tohoto nařízení, aby Komise mohla ze seznamu třetích zemí obsaženého v uvedené příloze vypustit ty země, které se staly členy Světové obchodní organizace (WTO).

⁽¹⁾ Nařízení Komise (ES) č. 738/94 ze dne 30. března 1994, kterým se stanoví některá prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 520/94 o stanovení postupu Společenství při správě množstevních kvót (Úř. věst. L 87, 31.3.1994, s. 47).

⁽²⁾ Nařízení Komise (ES) č. 3168/94 ze dne 21. prosince 1994 o zavedení dovozní licence Společenství v oblasti působnosti nařízení Rady (ES) č. 517/94 o společných pravidlech dovozu textilních výrobků pocházejících z některých třetích zemí, na které se nevztahují

⁽³⁾ Nařízení Komise (ES) č. 3169/94 ze dne 21. prosince 1994, kterým se mění příloha III nařízení Rady (EHS) č. 3030/93 o společných pravidlech dovozu některých textilních výrobků pocházejících ze třetích zemí a zřizuje se dovozní licence Společenství v oblasti působnosti uvedeného nařízení (Úř. věst. L 335, 23.12.1994, s. 33).

⁽⁴⁾ Nařízení Rady (ES) č. 517/94 ze dne 7. března 1994 o společných pravidlech dovozu textilních výrobků pocházejících z některých třetích zemí, na které se nevztahují dvoustranné dohody, protokoly nebo jiná ujednání ani jiná zvláštní pravidla dovozu Společenství (Úř. věst. L 67, 10.3.1994, s. 1).

⁽⁵⁾ Nařízení Rady (ES) č. 427/2003 ze dne 3. března 2003 o přechodném ochranném mechanismu pro určité dovážené produkty pocházející z Čínské lidové republiky a o změně nařízení (ES) č. 519/94 o společných pravidlech dovozu z některých třetích zemí (Úř. věst. L 65, 8.3.2003, s. 1).

- (22) Uplatňování tohoto nařízení vyžaduje jednotné podmínky pro přijímání prozatímních a konečných ochranných opatření a pro ukládání opatření předchozí kontroly. Tato opatření by měla přijímat Komise v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ⁽¹⁾.
- (23) Pro přijímání kontrolních a prozatímních opatření by se měl s ohledem na účinky uvedených opatření a jejich posoupnost ve vztahu k přijímání konečných ochranných opatření použít poradní postup. Pokud by prodlení při zavádění opatření mohlo způsobit škodu, kterou by bylo obtížné napravit, je nezbytné, aby Komise byla oprávněna přijmout okamžitě použitelná prozatímní opatření.
- (24) Při změně nařízení (ES) č. 625/2009 omylem došlo v čl. 18. odst. 2 k vypuštění druhého pododstavce. Uvedené ustanovení by mělo být znovu vloženo.
- (25) Vzhledem k tomu, že se Arménie, Rusko, Tádžikistán a Vietnam staly členy WTO, je třeba uvedené třetí země prostřednictvím aktu Komise v přenesené pravomoci vypustit z přílohy I nařízení (ES) č. 625/2009. V zájmu srozumitelnosti a přehlednosti nejsou zařazeny do seznamu třetích zemí, který je nyní obsažen v příloze I tohoto nařízení,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

KAPITOLA I

OBECNÉ ZÁSADY

Článek 1

1. Toto nařízení se vztahuje na dovoz produktů pocházejících ze třetích zemí uvedených v příloze I, s výjimkou textilních výrobků, na které se vztahuje nařízení (ES) č. 517/94.
2. Dovoz produktů uvedených v odstavci 1 do Unie je volný a nepodléhá tedy žádnému množstevnímu omezení, aniž jsou dotčena případná ochranná opatření přijatá podle kapitoly V.

KAPITOLA II

INFORMAČNÍ A KONZULTAČNÍ POSTUP UNIE

Článek 2

Pokud by vývoj dovozu vyžadoval zavedení kontrolních nebo ochranných opatření, sdělí to členské státy Komisi. Toto sdělení musí obsahovat dostupné důkazy podle kritérií stanovených v článku 6. Komise toto sdělení neprodleně předá všem členským státům.

KAPITOLA III

ŠETŘENÍ UNIE

Článek 3

1. Pokud je Komisi zřejmé, že existují dostatečné důkazy odůvodňující zahájení šetření, zahájí jej do jednoho měsíce po obdržení informací z některého členského státu a zveřejní oznámení v *Úředním věstníku Evropské unie*. Toto oznámení
 - a) obsahuje souhrn získaných informací a pokyn, že je nutno předat Komisi všechny relevantní informace;
 - b) stanoví lhůtu, v níž mohou účastníci řízení vyjádřit písemné stanovisko a předat informace, pokud tato stanoviska a informace mají být vzaty v úvahu při šetření;
 - c) stanoví lhůtu, během níž mohou účastníci řízení podat žádost o slyšení před Komisí podle odstavce 4.

Komise započne šetření v součinnosti s členskými státy.

Komise informuje členské státy o posouzení informací, které provedla, obvykle do 21 dnů ode dne, kdy jí byly informace předány.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

2. Komise si vyžádá všechny informace, které považuje za nutné, a považuje-li to za vhodné, pokusí se ověřit tyto informace u dovozců, obchodníků, obchodních zástupců, výrobců, obchodních sdružení a organizací.

Komisi přitom poskytují pomoc zaměstnanci členského státu, na jehož území se prověřování provádí, pokud si to uvedený členský stát přeje.

Účastníci řízení, kteří se přihlásili podle odst. 1 prvního pododstavce, a zástupci vyvážející země mohou nahlížet do všech informací poskytnutých Komisi v rámci šetření, kromě interních dokumentů úřadů Unie nebo jeho členských států, pokud jsou tyto informace relevantní pro obhajobu jejich zájmů, nejsou důvěrné ve smyslu článku 5 a Komise je při šetření používá. K tomuto účelu podají Komisi písemnou žádost, v níž uvedou, které informace požadují.

3. Členské státy poskytnou Komisi na její žádost a podle postupů, které Komise stanoví, informace, které mají k dispozici o vývoji situace na trhu s produktem, jehož se šetření týká.

4. Komise může účastníky řízení vyslechnout. Účastníci řízení musí být vyslechnuti, pokud o to písemně požádají ve lhůtě stanovené oznámením v *Úředním věstníku Evropské unie* a prokáží, že mohou být výsledkem šetření skutečně dotčeni a že existují zvláštní důvody pro jejich slyšení.

5. Pokud nejsou informace poskytnuty ve lhůtách stanovených tímto nařízením nebo Komisí na základě tohoto nařízení nebo pokud je šetření značně bráněno, mohou být zjištění učiněna na základě údajů, které jsou k dispozici. Jestliže Komise zjistí, že jí účastník řízení nebo třetí osoba sdělili nesprávné nebo zavádějící informace, nebere uvedené informace v úvahu a může využít údaje, které jsou k dispozici.

6. Pokud Komise dospěje k názoru, že stávající důkazy nepostačují k tomu, aby odůvodnily šetření, sdělí toto rozhodnutí členským státům do jednoho měsíce od obdržení informací z členských států.

Článek 4

1. Po ukončení šetření předkládá Komise výboru uvedenému v čl. 22 odst. 1 (dále jen „výbor“) zprávu o výsledcích.
2. Pokud Komise během devíti měsíců po zahájení šetření dojde k závěru, že nejsou nutná žádná kontrolní nebo ochranná opatření Unie, ukončí se šetření ve lhůtě jednoho měsíce. Komise šetření ukončí poradním postupem podle čl. 22 odst. 2. Rozhodnutí o ukončení šetření se zveřejní v *Úředním věstníku Evropské unie* s uvedením nejdůležitějších závěrů šetření a se shrnutím důvodů.
3. Pokud je Komise toho názoru, že jsou nutná kontrolní nebo ochranná opatření Unie, přijme podle kapitol IV a V ve lhůtě devíti měsíců po zahájení šetření potřebná opatření. Ve výjimečných případech může být tato lhůta prodloužena o další dobu nejvýše dvou měsíců. V tom případě zveřejní Komise v *Úředním věstníku Evropské unie* oznámení o délce prodloužení se shrnutím důvodů.
4. Ustanovení této kapitoly nevylučují přijetí kontrolních opatření podle článků 7 až 12 nebo, jestliže kritická situace, v níž by každé prodloužení vedlo k obtížně napravitelné újmě, vyžaduje okamžitý zásah, ochranných opatření podle článků 13, 14 a 15.

Komise provede bez odkladu vyšetřovací opatření, která jsou ještě zapotřebí. Jejich výsledky slouží k přezkumu přijatých opatření.

Článek 5

1. Informace získané na základě tohoto nařízení smějí být použity pouze k účelu, k němuž byly vyžádány.
2. Komise, členské státy ani jejich úředníci nesdělí žádné důvěrné informace, které obdrželi podle tohoto nařízení, ani žádné důvěrné poskytnuté údaje bez výslovného souhlasu toho, kdo tyto informace poskytl.
3. Každá žádost o důvěrné zacházení musí uvádět důvody, proč je informace důvěrná.

Prokáže-li se však, že žádost o důvěrné zacházení není oprávněná, a nechce-li ten, kdo informaci poskytl, povolit její zveřejnění ani její sdělení v obecné nebo souhrnné formě, nemusí být dotyčná informace brána v úvahu.

4. Informace je v každém případě považována za důvěrnou, pokud by její sdělení mohlo mít závažný nepříznivý účinek na toho, kdo ji poskytl nebo je jejím zdrojem.

5. Odstavce 1 až 4 nevylučují, aby se úřady Unie odvolávaly na obecné informace, a zejména na důvody, na kterých je založeno rozhodnutí přijaté na základě tohoto nařízení. Tyto úřady však přihlednou k oprávněnému zájmu dotčených právnických nebo fyzických osob na zachování jejich obchodního tajemství.

Článek 6

1. Zkoumání vývoje dovozu, dovozních podmínek a vážné újmy nebo hrozby vážné újmy vyplývající z těchto dovozů pro výrobce Unie se opírá zejména o tyto činitele:

- a) objem dovozu, zejména při podstatném zvýšení v absolutních číslech nebo v poměru k výrobě nebo spotřebě v Unii;
- b) cena dovážených produktů, zejména pokud je významně nižší v porovnání s cenou obdobného produktu v Unii;
- c) účinky na výrobce Unie obdobných nebo přímo soutěžících produktů, které jsou patrné ve vývoji některých hospodářských činitelů, jako jsou
 - výroba,
 - kapacitní využití,
 - zásoby,
 - prodej,
 - podíl na trhu,
 - ceny (tzn. pokles cen nebo zabránění nárůstu cen, k němuž by normálně došlo),
 - zisky,
 - kapitálový výnos,
 - peněžní tok,
 - zaměstnanost.

2. Komise bere při šetření ohled na zvláštní hospodářský systém zemí uvedených v příloze I.

3. Pokud se posuzuje existence hrozby vážné újmy, Komise také prověřuje, zda lze jasně předvídat, že určitá situace může vést ke skutečné újmě. Přitom lze mimo jiné zohlednit tyto činitele:

- a) míru růstu vývozu do Unie;
- b) vývozní kapacitu v zemi původu nebo vývozu, která již existuje nebo vznikne v dohledné budoucnosti, a pravděpodobnost, že tato kapacita bude využita k vývozu do Unie.

KAPITOLA IV

KONTROLNÍ OPATŘENÍ

Článek 7

1. Pokud to vyžadují zájmy Unie, může Komise na žádost členského státu nebo z vlastního podnětu

- a) rozhodnout o zpětné kontrole Unie určitého dovozu způsoby, které stanoví;
- b) rozhodnout, že určitý dovoz bude za účelem kontroly jeho vývoje podroben předchozí kontrole Unie podle článku 8.

2. Rozhodnutí podle odstavce 1 přijímá Komise poradním postupem podle čl. 22 odst. 2.
3. Doba platnosti kontrolních opatření je omezená. Pokud není stanoveno jinak, tato opatření pozbývají platnosti uplynutím druhého pololetí, které následuje po pololetí, během nějž byla opatření zavedena.

Článek 8

1. Produkty, které podléhají předchozí kontrole Unie, smějí být propuštěny do volného oběhu pouze po předložení kontrolního dokladu. Tento doklad vydává příslušný orgán určený členskými státy pro všechna požadovaná množství bezplatně do pěti pracovních dnů poté, co vnitrostátní příslušný orgán obdrží žádost dovozce Unie, nezávisle na jeho místě usazení v Unii. Pokud se neprokáže opak, má se za to, že příslušný vnitrostátní orgán žádost obdržel nejpozději tři pracovní dny po jejím podání.

2. Kontrolní doklad se vyhotovuje na tiskopise odpovídajícím vzoru v příloze II.

Pokud není v rozhodnutí o zavedení kontroly stanoveno jinak, obsahuje žádost dovozce o vystavení kontrolního dokladu povinně pouze tyto údaje:

- a) jméno a úplnou adresu žadatele (včetně čísla telefonu, faxu a v případě potřeby identifikačního čísla u příslušných vnitrostátních orgánů), jakož i jeho daňové identifikační číslo, pokud je povinen platit DPH;
- b) případně jméno a úplnou adresu deklaranta nebo zástupce určeného žadatelem (včetně čísla telefonu a faxu);
- c) označení zboží s uvedením:
 - jeho obchodního názvu,
 - odpovídajícího kódu kombinované nomenklatury,
 - místa jeho původu a místa odeslání;
- d) deklarovaná množství v kilogramech (kg) a v případě potřeby v jiné jednotce (páry, kusy atd.);
- e) cenu zboží v eurech, CIF hranice Unie;
- f) následující prohlášení žadatele s datem, podpisem a jménem žadatele napsaným hůlkovým písmem:

„Já, níže podepsaný, potvrzuji, že údaje uvedené v této žádosti jsou pravdivé a byly poskytnuty v dobré víře a že jsem usazen na území Unie.“

3. Kontrolní doklad je platný v celé Unii nezávisle na tom, který členský stát jej vystavil.
4. Zjištění, že jednotková cena, za níž je obchod sjednán, překračuje cenu uvedenou v kontrolním dokladu o méně než 5 % nebo že celková hodnota nebo celkové množství produktů deklarovaných k dovozu překračuje o méně než 5 % hodnotu nebo množství, která je uvedena v kontrolním dokladu, nevylučuje propuštění dotyčného produktu do volného oběhu. Komise může po vyslechnutí stanovisek vyjádřených ve výboru s přihlédnutím k vlastnostem produktů a k jiným zvláštním znakům transakcí stanovit jiný procentní podíl, který by však zpravidla neměl překročit 10 %.
5. Kontrolní doklad se může použít jen po dobu, po kterou zůstanou pro dané transakce použitelná ujednání o liberalizaci dovozu. Kontrolní doklad lze používat nejdéle po dobu, která se stanoví ke stejnému okamžiku a podle stejného postupu jako zavedení kontroly, přičemž se zohlední vlastnosti produktů a ostatní zvláštní znaky těchto transakcí.
6. Původ produktů kontrolovaných Unii se musí prokázat osvědčením o původu, pokud je to požadováno v rozhodnutí podle článku 7. Jiné předpisy o předložení takového osvědčení nejsou tímto odstavcem dotčeny.
7. Jestliže se na produkty podléhající předchozí kontrole Unie v některém členském státě vztahuje regionální ochranné opatření, může dovozní povolení udělené tímto členským státem nahradit kontrolní doklad.

8. Kontrolní doklady a výtahy z nich se vystavují ve dvou vyhotoveních, z nichž první je označeno jako „Originál pro žadatele“, má číslo 1 a předává se žadateli, zatímco druhé je označeno jako „Kopie pro příslušný orgán“, má číslo 2 a je uchováváno u orgánu, který doklad vystavuje. Pro správní účely může příslušný orgán k vyhotovení č. 2 připojit ještě další dodatečná vyhotovení.

9. Pro tiskopisy se použije bílý, bezdřevý, klížený psací papír s hmotností 55 až 65 g/m². Tiskopisy mají formát 210 mm × 297 mm. Odstup řádků je 4,24 mm (1/6). Úprava tiskopisu se musí přesně dodržet. Přední i zadní strana vyhotovení č. 1, které představuje vlastní kontrolní doklad, je navíc opatřena tištěným žlutým gilošovaným vzorem, který zviditelní jakékoli padělání mechanickými nebo chemickými prostředky.

10. Za tisk tiskopisů odpovídají členské státy. Tiskopisy je možné tisknout v tiskárnách schválených členským státem, ve kterém jsou usazeny. V takovém případě musí každý tiskopis obsahovat odkaz na toto schválení. Na tiskopisech se musí uvést název a adresa tiskárny nebo značka, podle níž lze tiskárnu identifikovat.

Článek 9

Pokud by mohlo dojít k situaci uvedené v čl. 13 odst. 1, může Komise, pokud to vyžadují zájmy Unie, na návrh členského státu nebo z vlastního podnětu:

- omezit dobu platnosti případně požadovaného kontrolního dokladu,
- stanovit pro vydání tohoto dokladu určité podmínky a ve výjimečných případech jeho vydání podmínit zahrnutím doložky o odvolání.

Článek 10

Pokud nebyl dovoz produktu podroben předchozí kontrole Unie, může Komise prostřednictvím prováděcích aktů poradním postupem podle čl. 22 odst. 2 a v souladu s článkem 15 zavést kontrolu omezenou na dovoz určený pro jeden nebo více regionů Unie.

Článek 11

1. Produkty pod regionální kontrolou smějí být propuštěny do volného oběhu pouze po předložení kontrolního dokladu. Tento doklad vydává příslušný orgán určený daným členským státem nebo členskými státy pro všechna požadovaná množství bezplatně do pěti pracovních dnů poté, co příslušný vnitrostátní orgán obdrží žádost dovozce Unie, nezávisle na jeho místě usazení v Unii. Pokud se neprokáže opak, má se za to, že příslušný vnitrostátní orgán žádost obdržel nejpozději tři pracovní dny po jejím podání. Kontrolní doklad se může použít jen po dobu, po kterou zůstanou pro dané transakce použitelná ujednání o liberalizaci dovozu

2. Použije se čl. 8 odst. 2.

Článek 12

1. Členské státy sdělí Komisi v případě kontroly Unie nebo regionální kontroly během prvních deseti dnů každého měsíce

- a) v případě předchozí kontroly množství a částky vypočtené podle ceny CIF, pro něž byly v předchozím období vydány kontrolní doklady;
- b) v každém případě dovoz během období, které předchází období uvedenému v písmenu a).

Informace členských států jsou rozčleněny podle produktů a zemí.

Odchylná ustanovení mohou být stanovena ke stejnému okamžiku a stejným postupem, jakým byla zavedena kontrola.

2. Komise může na žádost členského státu nebo z vlastního podnětu změnit časový rozvrh pro předkládání informací, pokud to vyžaduje vlastnost produktu nebo zvláštní okolnosti.

3. Komise o tom uvedomí členské státy.

KAPITOLA V

OCHRANNÁ OPATŘENÍ

Článek 13

1. Pokud je produkt dovážen do Unie v natolik zvýšeném množství nebo za takových podmínek, že tím unijním výrobcům obdobných nebo přímo soutěžících produktů vzniká nebo hrozí vážná újma, může Komise na ochranu zájmů Unie na žádost některého členského státu nebo z vlastního podnětu změnit pravidla pro dovoz dotyčného produktu tak, že smí být propuštěn do volného oběhu pouze po předložení dovozního povolení; toto povolení se uděluje podle pravidel a v mezích, které stanoví Komise.

2. Přijatá opatření se neprodleně sdělí členským státům a jsou okamžitě použitelná.

3. Opatření podle tohoto článku se po vstupu v platnost vztahují na všechny produkty propuštěné do volného oběhu. V souladu s článkem 15 mohou být omezena na jeden nebo více regionů Unie.

Tato opatření však nebrání propuštění do volného oběhu produktů, které již jsou na cestě do Unie, jestliže se jejich místo určení již nedá změnit a jestliže tyto produkty, které podle článků 8 a 11 mohou být propuštěny do volného oběhu pouze proti předložení kontrolního dokladu, jsou takovým dokladem doprovázeny.

4. Pokud o zásah Komise požádal některý členský stát, přijme Komise přezkumným postupem podle čl. 22 odst. 3, nebo v naléhavých případech podle čl. 22 odst. 4, rozhodnutí do pěti pracovních dnů od obdržení žádosti.

Článek 14

1. Komise může zejména v případě uvedeném v čl. 13 odst. 1 přijmout přezkumným postupem podle čl. 22 odst. 3 vhodná ochranná opatření.

2. Použije se čl. 13 odst. 3.

Článek 15

Pokud se při kontrole zejména na základě činitelů uvedených v článku 6 zjistí, že v jednom nebo více regionech Unie jsou splněny podmínky pro přijetí opatření podle kapitoly IV a článku 13, může Komise po posouzení alternativních řešení výjimečně povolit uplatňování kontrolních nebo ochranných opatření omezených na daný region nebo regiony, pokud má za to, že uplatňování těchto opatření je vhodnější na této úrovni než na úrovni Unie.

Tato opatření musí být dočasná a musí co nejméně narušovat fungování vnitřního trhu.

Tato opatření se přijímají postupy podle článků 7 a 13.

Článek 16

1. V průběhu uplatňování kontrolních nebo ochranných opatření podle kapitol IV a V může Komise na žádost členského státu nebo z vlastního podnětu:

- a) přezkoumat účinky opatření;
- b) ověřit, zda je zachování opatření nutné.

Pokud se Komise domnívá, že zachování opatření je nutné, uvědomí v tomto smyslu členské státy.

2. Pokud se Komise domnívá, že by některá kontrolní nebo ochranná opatření podle kapitol IV a V měla být zrušena nebo změněna, učiní tak přezkumným postupem podle čl. 22 odst. 3.

Pokud se rozhodnutí týká regionálních kontrolních opatření, použije se od šestého dne po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*.

KAPITOLA VI

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 17

1. Tímto nařízením není dotčeno plnění povinností vyplývajících ze zvláštních pravidel obsažených v dohodách mezi Unií a třetími zeměmi.
2. Aniž jsou dotčeny ostatní předpisy Unie, nevylučuje toto nařízení přijetí nebo uplatňování členskými státy:
 - a) zákazů, množstevních omezení nebo kontrolních opatření, které jsou odůvodněny veřejnou mravností, veřejným pořádkem, veřejnou bezpečností, ochranou zdraví a života lidí a zvířat, ochranou rostlin, ochranou národního kulturního pokladu, jenž má uměleckou, historickou nebo archeologickou hodnotu, nebo ochranou průmyslového a obchodního vlastnictví;
 - b) zvláštních devizových náležitostí;
 - c) náležitostí, které byly zavedeny na základě mezinárodních dohod v souladu se Smlouvou o fungování EU.

Členské státy sdělí Komisi opatření nebo náležitosti, které zamýšlejí zavést nebo změnit na základě prvního pododstavce.

V případech zvláštní naléhavosti sdělí vnitrostátní opatření nebo náležitosti Komisi bezprostředně po jejich přijetí.

Článek 18

Komise zahrne informace o uplatňování tohoto nařízení do své výroční zprávy o uplatňování a provádění opatření na ochranu obchodu, kterou předkládá Evropskému parlamentu a Radě podle článku 22a nařízení Rady (ES) č. 1225/2009⁽¹⁾.

Článek 19

1. Tímto nařízením není dotčeno uplatňování předpisů, které zřizují společnou organizaci zemědělských trhů, nebo z nich odvozených správních předpisů Unie nebo vnitrostátních správních předpisů anebo zvláštních předpisů přijatých podle článku 352 Smlouvy o fungování EU a týkajících se zboží vzniklého zpracováním zemědělských produktů. Použije se k těmto předpisům doplňkově.
 2. Články 7 až 12 a článek 16 se nepoužijí na produkty, na něž se vztahují předpisy uvedené v odstavci 1 tohoto článku, pokud u nich pravidla Unie pro obchod se třetími zeměmi vyžadují předložení dovozní licence nebo jiného dovozního dokladu.
- Články 13, 15 a 16 se nevztahují na produkty, u kterých uvedená pravidla vyžadují použití množstevních omezení dovozu.

Článek 20

Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 21, kterými se mění příloha I za účelem vypuštění zemí, které se staly členy WTO, ze seznamu třetích zemí obsaženého v uvedené příloze.

Článek 21

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.
2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v článku 20 je svěřena Komisi na dobu pěti let ode dne 20. února 2014. Komise předloží zprávu o výkonu přenesené pravomoci nejpozději devět měsíců před koncem tohoto pětiletého období. Přenesení pravomoci se automaticky prodlužuje o stejně dlouhá období, pokud Evropský parlament nebo Rada nevysloví proti tomuto prodloužení námítku nejpozději tři měsíce před koncem každého z těchto období.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1225/2009 ze dne 30. listopadu 2009 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství (Úř. věst. L 343, 22.12.2009, s. 51).

3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v článku 20 kdykoliv zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.
4. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.
5. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle článku 20 vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

Článek 22

1. Komisi je nápomocen Výbor pro ochranná opatření, zřízený nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/478 ⁽¹⁾. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.
2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 4 nařízení (EU) č. 182/2011.
3. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.
4. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 8 nařízení (EU) č. 182/2011 ve spojení s článkem 5 uvedeného nařízení.

Článek 23

Nařízení (ES) č. 427/2003 a (ES) č. 625/2009 se zrušují.

Odkazy na zrušená nařízení se považují za odkazy na toto nařízení v souladu se srovnávací tabulkou obsaženou v příloze IV.

Článek 24

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Ve Štrasburku dne 29. dubna 2015.

Za Evropský parlament
předseda
M. SCHULZ

Za Radu
předsedkyně
Z. KALNIŅA-LUKAŠEVICA

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/478 ze dne 11. března 2015 o společných pravidlech dovozu (Úř. věst. L 83, 27.3.2015, s. 16).

PŘÍLOHA I

Seznam třetích zemí

Ázerbájdžán
Bělorusko
Kazachstán
Severní Korea
Turkmenistán
Uzbekistán

PŘÍLOHA II

EVROPSKÁ UNIE		KONTROLNÍ DOKLAD	
1	1. Žadatel <i>(jméno, úplná adresa, země a DIČ)</i>	2. Číslo vystavení	
		3. Předpokládané místo a datum dovozu	
		4. Příslušný vydávající orgán <i>(název, adresa, telefon)</i>	
		5. Deklarant/zástupce (případně) <i>(jméno, úplná adresa)</i>	
	Originál pro žadatele	5. Deklarant/zástupce (případně) <i>(jméno, úplná adresa)</i>	6. Země původu <i>(s kódem geonomenklatury)</i>
7. Země odeslání <i>(s kódem geonomenklatury)</i>			
8. Poslední den platnosti			
1		9. Popis zboží	10. Kód KN a kategorie zboží
			11. Množství v kg (čistá hmotnost) nebo v jiných jednotkách
			12. Cena v eurech, CIF hranice Unie
13. Doplňující údaje			
14. Potvrzení příslušného orgánu			
Datum:			
Podpis:		Razítko	

15. ODPISY V části 1 sloupce 17 uveďte dostupné množství, v části 2 odepsané množství.			
16. Čisté množství (čistá hmotnost nebo jiná měrná jednotka s uvedením jednotky)		19. Celní doklad (druh a číslo) nebo dílčí licence (č.) a den odpisu	20. Název, členský stát, razítko a podpis orgánu provádějícího odpis
17. Číselný údaj	18. Slovní údaj jen pro odepsané množství		
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			

Případné doplňující stránky se připojí zde.

EVROPSKÁ UNIE		KONTROLNÍ DOKLAD	
Kopie pro příslušný úřad	2	1. Žadatel <i>(jméno, úplná adresa, země a DIČ)</i>	2. Číslo vystavení
			3. Předpokládané místo a datum dovozu
			4. Příslušný vydávající orgán <i>(název, adresa, telefon)</i>
		5. Deklarant/zástupce (případně) <i>(jméno, úplná adresa)</i>	6. Země původu <i>(s kódem geonomenklatury)</i>
			7. Země odeslání <i>(s kódem geonomenklatury)</i>
			8. Poslední den platnosti
2	9. Popis zboží		10. Kód KN a kategorie zboží
			11. Množství v kg (čistá hmotnost) nebo v jiných jednotkách
			12. Cena v eurech, CIF hranice Unie
	13. Doplňující údaje		
	14. Potvrzení příslušného orgánu		
	Datum:		
	Podpis:		Razítko

15. ODPISY V části 1 sloupce 17 uveďte dostupné množství, v části 2 odepsané množství.			
16. Čisté množství (čistá hmotnost nebo jiná měrná jednotka s uvedením jednotky)		19. Celní doklad (druh a číslo) nebo dílčí licence (č.) a den odpisu	20. Název, členský stát, razítko a podpis orgánu provádějícího odpis
17. Číselný údaj	18. Slovní údaj jen pro odepsané množství		
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			

Případné doplňující stránky se připojí zde.

—

PŘÍLOHA III

Zrušená nařízení a seznam jejich následných změn

Nařízení Rady (ES) č. 625/2009
(Úř. věst. L 185, 17.7.2009, s. 1).

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 37/2014
(Úř. věst. L 18, 21.1.2014, s. 1).

Pouze pokud jde o bod 20 přílohy

Nařízení Rady (ES) č. 427/2003
(Úř. věst. L 65, 8.3.2003, s. 1).

Nařízení Rady (ES) č. 1985/2003
(Úř. věst. L 295, 13.11.2003, s. 43).

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 37/2014
(Úř. věst. L 18, 21.1.2014, s. 1).

Pouze pokud jde o bod 9 přílohy

PŘÍLOHA IV

Srovnávací tabulka

Nařízení (ES) č. 625/2009	Nařízení (ES) č. 427/2003	Toto nařízení
Článek 1		Článek 1
Článek 2		Článek 2
Článek 4		Článek 22
Článek 5		Článek 3
Článek 6		Článek 4
Článek 7		Článek 5
Článek 8		Článek 6
Čl. 9 odst. 1		Čl. 7 odst. 1
Čl. 9 odst. 1a		Čl. 7 odst. 2
Čl. 9 odst. 2		Čl. 7 odst. 3
Článek 10		Článek 8
Článek 11		Článek 9
Článek 12		Článek 10
Článek 13		Článek 11
Článek 14		Článek 12
Článek 15		Článek 13
Článek 16		Článek 14
Článek 17		Článek 15
Článek 18		Článek 16
Článek 19		Článek 17
Článek 19a		Článek 18
Článek 20		Článek 19
	Články 1 až 14	—
	Článek 14a	Článek 20
	Článek 14b	Článek 21
	Články 15 až 24	—
Článek 21		Článek 23
Článek 22		Článek 24
Příloha I		Příloha I
Příloha II		Příloha II
Příloha III		Příloha III
Příloha IV		Příloha IV
	Příloha I	—
	Příloha II	—